

CÎTEVA ÎNDRUMĂRI PENTRU FOLOSIREA DICȚIONARULUI

Cifra mică pusă, mai sus, după unele cuvinte-titlu (MAI ¹) indică numărul de ordine al omonimelor sau al omografelor.

Cifra pusă, în paranteză, pe lângă un cuvânt dintr-o definiție, pe lângă o formă gramaticală etc. trimite la sensul respectiv al acelui cuvânt. De exemplu: MACAGIU « muncitor... care se ocupă cu manevrarea macazurilor (1) ».

Cifra pusă ca numitor, după indicația de pagină a izvorului, arată, la textele chirilice sau la cele cu alfabet de tranziție, rîndul, iar la periodicele moderne, coloana. De exemplu: MAIOR, IST. 64/32; CONTEMP. 1963, nr. 872, 3/2.

Cifra mică pusă, mai sus, după indicația de pagină a unui izvor scris cu caractere chirilice ori cu alfabet de tranziție, arată coloana. De exemplu: BIBLIA (1688), 363 ²/16.

Semnul $\diamond$ în interiorul unui articol marchează unitățile frazeologice (locuțiuni, expresii, compuse etc.) subordonate unui sens, principal, precum și schimbările stilistice sau gramaticale care intervin în cadrul unui sens, fără să comporte o nouă definiție.

Semnul $\blacklozenge$ în interiorul unui articol marchează sensurile subordonate unui sens principal, uneori și unitățile frazeologice mai îndepărtate de un sens principal.

Semnul ? arată că accentul, pluralul, indicativul prezent, categoria gramaticală etc. ale cuvîntului-titlu nu sînt cunoscute.

> = « a dat... »

< = « provine din... »

Semnul * se pune (la indicațiile etimologice) înaintea cuvintelor care nu sînt atestate în texte.

Numărul situat sub coloana din dreapta a paginii indică suma cuvintelor și variantelor lexice din fiecare volum, înregistrate pînă la pagina respectivă.

Semne speciale folosite pentru a reproduce pronunțarea unor cuvinte regionale apărute în izvoare:

ĉ (africată alveo-palatală surdă) în *ĉas* « ceas », *ĉeie* « cheie », *feĉe* « fete », *pĉele* « piele »;

ĕ (*e* deschis) în *ave* « avea », *pere* « piere », *teĕme* « teme »;

ĝ (africată alveo-palatală sonoră) în *ĝană* « geană », *ĝindă* « ghindă », *obĝele* « obiele », *unĝe*

« unde »;

ġ (ocluzivă palatală sonoră) în *ġață* « gheață », *ġine* « bine », *ġin!* « dinți », *ġis* « vis »;

ḳ (ocluzivă palatală surdă) în *kag* « cheag », *kele* « piele »;

ñ (nazală palatală) în *ñam* « neam », *mñel* « miel », *viñe* « vie »;

ọ (*o* deschis) în *două* « două », *poartă* « poartă »;

š (fricativă alveo-palatală surdă) în *šinș* « cinci », *fusi* « face », *ser* « fier »;

ș (ș palatal) în *așa* « așa », *șapte* « șapte »;

ũ (timbru rotunjit al consoanelor finale) în *bradũ* « brad »;

ž (fricativă alveo-palatală sonoră) în *zană* « geană », *žerme* « vierme », *žug* « jug »;

¹ La umărul consoanelor indică palatalizarea: *feĭ'e* « fete », *h'ir* « fir », *l'agă* « leagă », *und'e*

« unde ».